

XII. LEGENDY.

2053.

Z Pacetluk.

Erb. 559, Suš. 38.

Šiř Pán Ježiř, šiř do rá - je, šiř Pán Ježiř, šiř do rá - je,

Adam za ním po-kle-ka-je, Adam za ním po-kle-ka- po-kle-ka-

po-kle-ka - je.

Šiř Pan Ježiř, šiř do ráje,
Adam za ním poklekaje.

A dyř k ráji přicházeři,
řeķ Pámbů Adamovi :

Vřeho stromu poříváte,
jen jednoho zanecháte.

Ten strom stóji prostřed' ráje,
modrém kvítkem prokvétaje.

Ten strom stóji prostřed' ráje,
zlý i dobrý znamenaje.

Udělal se ďábeř hadem,
podved Evu i s Adamem.

Utrh jabko velmi prudce,
dát ho Evě k její ruce.

Jez, Evičko, toto jabko,
jak ono je velmi sladko!

Eva dařa Adamovi,
jako svému manželovi.

Jak to jabko okusili,
hned' poznali, že zhřeřili.

Jak to jabko okusili,
hned' ořa z ráje musili.

Dát jim Pámbů rýč, motyčku,
by řli kopat' na viničku.